

Dosarul nr. 3-363/22, (2-22118822-02-3-11082022)

ÎNCHEIERE

24 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul

Mîra Ghenadie

Judecătorii

Dașchevici Grigore și Bostan Angela

Examinînd, fără citarea participanților la proces, chestiunea cu privire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 5 august 2022 „Cu privire la examinarea sesizării procurorului Victor Furtuna privind preținse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoianoglo (suspendat de drept din funcție)”,

A C O N S T A T A T :

Depunerea acțiunii de contencios administrativ;

La 11 august 2022, Alexandr Stoianoglo, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mărgineanu Iurie, a sesizat Curtea de Apel Chișinău cu acțiunea de contencios administrativ, îndreptată către Consiliul Superior al Procurorilor prin care a solicitat:

- anularea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 5 august 2022 „Cu privire la examinarea sesizării procurorului Victor Furtuna privind preținse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoianoglo (suspendat de drept din funcție)”.

- suspendarea executării hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 5 august 2022 „Cu privire la examinarea sesizării procurorului Victor Furtuna privind preținse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoianoglo (suspendat de drept din funcție)”.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a indicat că, la 05 august 2022, Consiliul Superior al Procurorilor a emis hotărîrea nr.1-157/2022 din 5 august 2022 „Cu privire la examinarea sesizării procurorului Victor Furtuna privind preținse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoianoglo (suspendat de drept din funcție)”.

Susține că, hotărîrea prin care s-a desemnat dl Victor Furtună, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în adresarea dlui Victor Furtună vizînd preținsele acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție), dl Alexandr Stoianoglo nu a fost comunicată destinatarului conform art. 126 din Codul administrativ.

Subliniază reprezentantul reclamantului că, hotărîrea emisă de Consiliul Superior al Procurorilor este un act administrativ individual ilegal reieșind din următoarele argumente.

În susținerea faptului că hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 5 august 2022 „Cu privire la examinarea sesizării procurorului Victor Furtuna privind preținse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoianoglo (suspendat de drept din funcție)”

este un act administrativ individual defavorabil reclamantului, reprezentantul reclamantului indică că, o acțiune în contestare este admisibilă, în special, dacă reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii (art. art. 17, 20, 39, 189 și 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ), litigiul este de contencios administrativ, adică rezultă din activitatea administrativă (art. 5 din Codul administrativ), respectarea procedurii prealabile (art. art. 208, 162-169 Codul administrativ) și a termenului de înaintare a acțiunii (art. 209 alin. (1) - (2) Codul administrativ).

Menționează că, la caz, Stoianoglo Alexandr revendică încălcarea drepturilor sale, fapt ce denotă calitatea de reclamant al acestuia și posibilitatea de a supune controlului judecătoresc acțiunea administrativă realizată de Consiliul Superior al Procurorilor.

În opinia reclamantului, inadmisibilitatea prevăzută de art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ este o sancțiune a lipsei dreptului reclamantului la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, adică lipsa calității procesuale de reclamant (așa numita legitimare procesuală activă ordinară).

Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ intitulat „dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ” prevede expres că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, expresia „revendică încălcarea...” din art. 189 alin. (1) din Codul administrativ denotă doar o anumită posibilitate ca drepturile să fie vătămate. De aceea în art. 17 din Codul administrativ se utilizează pronumele nehotărât (nedeterminat) „orice...” urmat de substantivul neutru „...drept...” și substantivul feminin „... libertate...”, expus prin conjuncția cu funcție disjunctivă „...sau”.

Subliniază reprezentantul reclamantului că, criteriul normelor de protecție reglementează existența dreptului de a introduce o acțiune în cazul afectării terților printr-o procedură administrativă, încheiată cu un act administrativ individual defavorabil. Astfel, potrivit acestui criteriu, din interpretarea normei trebuie să se determine dacă se dorește doar să protejeze publicul larg sau și interesele individuale. Pentru a fi îndreptățit să introducă o acțiune este necesar ca reclamantul să aparțină grupului de persoane protejat.

Hotărârea contestată a Consiliului Superior al Procurorilor prin amploarea, caracterul energetic și constant al efectelor juridice, constituie premisa și condiția implicită, nu doar pentru suspendarea din funcția de Procuror General, dar o modalitate de autorizare administrativă implicită, prin desemnarea unui procuror, pentru a urmări penal, Procurorul General.

Prin urmare, conchide reprezentantul reclamantului că, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor contestată este un act administrativ individual defavorabil prin care s-a încheiat procedura administrativă conform art. 78 din Codul administrativ.

Indică reprezentantul reclamantului că, în contextul examinării admisibilității acțiunii nu se pune problema legalității acestui act administrativ, această fiind una de fond, alături de dreptul la independență a Procurorului general, dreptul la exercitarea funcției, eventual drept la libertatea și siguranța persoanei etc.

O eventuală inadmisibilitate a acțiunii pe temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ constituie o îngrădire iremediabilă a accesului la control judecătoresc conform art. art. 21, 53 din Constituția Republicii Moldova, art. 39 din Codul administrativ și art. 6 (1) din CEDO, prin art. 36 alin. (2) din Codul administrativ.

Specifică faptul că inadmisibilitatea acțiunii pe lipsa dreptului la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, atrage după sine - conform art. 207 alin. (3) din Codul administrativ -

imposibilitatea depunerii unei noi acțiuni. În așa fel, reclamantului i-a fi limitat „dreptul de acces la un tribunal” consfințit prin art. 6 (1) CEDO.

Într-o altă ordine de idei subliniază reprezentantul reclamantului că, textul art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ se referă la autoritățile publice care acționează exclusiv ca organe de urmărire penală sau agenți constatatori, efectuează acțiuni și acte de procedură penală și au dreptul de aplicare a normelor dreptului procesuale penal.

Mai mult, consemnarea prevederilor art. 34 alin. (5) din Legea procuraturii în art. 262 alin. (5) și art. 270 alin. (7) din Codul de procedură penală rezidă în raționamentul legal ce rezultă din posibilitatea valorificării actului administrativ individual emis de Consiliul Superior al Procurorilor în examinarea și după caz pornirea urmării penale în privința persoanei Procurorului general. În acest sens, art. 2 alin. (4) din CPP prevede că, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod.

Totodată subliniază că, părțile procesului penal sunt partea acuzării (art. art. 51-62 CPP), partea apărării (art. art. 63 - 74 CPP) și alte persoane participante la procesul penal (art. art. 82-92 CPP). Consiliul Superior al Procurorilor nu este parte sau alt participant la procesul penal.

Indică reprezentantul reclamantului că, un act administrativ individual este emis de către o autoritate publică. Conform art. 7 din Codul administrativ autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Consiliul Superior al Procurorilor este o autoritate publică instituită prin lege [art. art. 65 alin. (3), 68 din Legea nr. 3 din 25.02.2016], care asigură procurorilor, conform competențelor materiale prevăzute de art. 125 alin. (1) din Constituție și art. art. 33-34, 65 din Legea nr. 3 din 25.02.2016 independența, imparțialitatea și inviolabilitatea.

În al doilea rând, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică. Astfel, conchide că, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor este un act administrativ conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ.

În al treilea rând, notează partea reclamantă că actul administrativ individual este un instrument de administrație publică prin care se aplică dispozițiile legale [art. 5 Codul administrativ, sintagma „...se aplică nemijlocit legea”] ce formează domeniul dreptului public. Conform art. 18 din Codul administrativ interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții, b) raportul de subordonare. O parte a raportului administrativ (public) este o autoritate publică, care acționează în regim de putere public în raport cu persoanele fizice și juridice.

Conform art. 34 alin. (5) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 urmărirea penală împotriva Procurorului General poate fi pornită doar de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor. Norma dată este o normă de drept public specială, care reglementează competența Consiliului Superior al Procurorilor ce se realizează în procedură administrativă și că desemnarea procurorului se face prin act administrativ individual.

Astfel, art. 77 alin. (3) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 prevede că, consiliul decide, printr-o hotărâre. Totodată, art. 79 alin. (2) Legea nr. 3 din 25.02.2016 prevede că, contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor sânt examinate de completul de judecată care examinează contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii.

În al patrulea rând invocă că, actul administrativ individual este o reglementare emisă de o autoritate publică prin care aceasta realizează unilateral competențele sale și care naște o situație juridică concretă persoanelor vizate de actul respectiv. Caracteristica actului administrativ individual constă în aceea că măsura oficială trebuie să vizeze stabilirea unor consecințe juridice obligatorii pentru destinatar și orice terț afectat. Iar în speță, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor stabilește consecințe juridice ample față de dl Stoianoglo Alexandr.

În al cincilea rând, actul administrativ individual se referă la reglementarea unui caz individual. Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor s-au reglementat în concret condițiile privind posibilitatea pornirii urmăririi penale în privința Procurorului General, Alexandr Stoianoglo, posibilitatea aplicării suspendării de drept din funcția respectivă, cu consecințele juridice de rigoare, cum ar fi imposibilitatea realizării dreptului de exercitare a funcției, drepturilor sociale ce decurg din calitatea de titular al funcției, dreptul la independență etc.

În al șaselea rând, actul administrativ individual are drept scop de a produce nemijlocit efecte juridice, adică produce efecte exterioare ariei juridice interne a autorității publice și se referă la drepturile persoanei. Iar în speță, Hotărârea Consiliul Superior al Procurorilor conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ produce nemijlocit efecte juridice față de dl Stoianoglo Alexandr, efecte care sunt notorii deja la nivel mondial conform art. 22 din Codul administrativ.

Subliniază că, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor este act administrativ individual atât din punct de vedere a criteriilor formale cât și materiale, iar procedura emiterii este în exclusivitate administrativă.

Menționează reprezentantul reclamantului că, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor este un act administrativ individual pentru care nu se efectuează procedură prealabilă conform art. 163 lit. c) din Codul administrativ, deoarece legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Acțiunea la care are dreptul reclamantul este în contestare conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, deoarece se solicită anularea unui act administrativ individual ilegal.

Conform art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Termenul respectiv este respectat de reclamant. Acțiunea fiind depusă în termenul de 30 zile, actul administrativ fiind emis la data de 11 noiembrie 2021.

Conform art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2) Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Conform art. 34 alin. (5) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 urmărirea penală împotriva Procurorului General poate fi pornită doar de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor. Art. 262 alin. (5) din Codul de procedură penală prevede că examinarea sesizărilor despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului și examinarea infracțiunilor comise de către aceștia se fac de către Procurorul General sau un procuror desemnat de el. Examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General se face de către un procuror desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor. Organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre infracțiunile săvârșite de persoanele menționate

este obligat să o trimită imediat pentru examinare Procurorului General sau, după caz, Consiliului Superior al Procurorilor.

Dispozițiile legale pre-citate reglementează o procedură administrativă complexă și specifică în felul său privind modalitatea inițierii, desemnării procurorului, și autorizarea prin să realizeze acțiunii în privința Procurorului general reglementate de normele Codului de procedură penală. Caracterul complex și special al procedurii respective are drept scop de a proteja real independența Procurorului general, Procuraturii și a neamestecul politicului sau persoanelor interesate în activitatea Procurorului general. Independența Procurorului.

Inițierea procedurii administrative în speță se inițiază prin derogare de la art. (2) alin. (2) din Codul administrativ prin transmiterea către Consiliul Superior al Procurorilor a sesizării înregistrate, de către un subiect special, organul de urmărire penală.

Menționează reprezentantul reclamantului că, sesizarea despre infracțiunii se depune la organul competent, care este cel de urmărire penală, după o procedură reglementată în exclusivitate de către Codul de procedură penală. Iar, Consiliul Superior al Procurorilor nu este organ de urmărire penală, dar o autoritate publică care asigură independența, inviolabilitatea și imparțialitatea procurorului.

Sușține reprezentantul reclamantului că, Consiliul Superior al Procurorilor a acționat și în lipsa anexării unei sesizări în sensul art. art. 262 - 263, 265 din Codul de procedură penală. Or, conform art. 22 alin. (1), 86, 87, 88 și 89 din Codul administrativ participanții la procedura administrativă au dreptul să participe la cercetează starea de fapt și să prezinte probe, argumente și să fie reprezentați (art. 46 Codul administrativ).

Această obligație a fost încălcată de către autoritate publică. Mai mult, Consiliul Superior al Procurorilor urma să implice conform art. 44 alin. (1) din Codul administrativ pe dl Stoianoglo Alexandr în calitate de participant la procedura administrativă.

Conform art. 32 alin. (1) din Codul administrativ în condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Inițierea procedurii administrative este o acțiune procedurală (operațiune administrativă) conform art. 15 alin. (1) din Codul administrativ, care trebuie să fie motivată pentru a fi legală, fapt ce rezultă din prevederile art. 31 din Codul administrativ. Această obligație a fost încălcată de către CSP.

Conform art. 25 din Codul administrativ autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să își exercite atribuțiile legale în mod imparțial, indiferent de propriile convingeri sau interesele persoanelor care le reprezintă.

Consiliul Superior al Procurorilor a acționat contrar prevederilor art. 67 alin. (2) din Codul administrativ, care prevede că, autoritățile publice au obligația să asigure condițiile pentru participarea persoanelor interesate la ședințele organelor colegiale.

De asemenea invocă că, conform art. 94 din Codul administrativ înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

Totodată, conform art. 31 din Codul administrativ actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Opinează reprezentantul reclamantului că, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor este contrară art. 30 din Codul administrativ, care prevede că, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile

publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public. Prin efectele sale, hotărârea CSP desființează efectele juridice ale hotărârii CSP și decretului de numire a dlui Alexandr Stoianoglo în funcția de Procuror general, precum și independența procurorului, posibilitatea exercitării funcției de procuror general, dreptul la aflarea și exercitarea funcției.

Încălările expuse în cerere, incertitudinea și netransparența hotărârii emise de CSP, fac dovada caracterului incert al actului administrativ individual defavorabil. Conform art. 119 alin. (1) din Codul administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Caracterul cert, trebuie să denote raționamentul actului administrativ individual emis, astfel, încât dispozitivul să fie rezultatul unei raționament juridic constant, proporțional și previzibil.

Indică reprezentantul reclamantului că, Consiliului Superior al Procurorilor a emis o hotărâre prin care s-a desemnat dl Alexandru, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în adresarea dl Gheorghe Străisteanu vizând preținsele acțiuni ilegale ale Procurorului General (suspendat de drept din funcție), dl Alexandr Stoianoglo este un act administrativ individual discreționar ilegal.

Potrivit art. 118 alin. (1) propoziția a 3-a din Codul administrativ, din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

Din aceste punct de vedere, consideră că, Consiliul Superior al Procurorilor a viciat ireversibil hotărârea emisă; neexplicând în mod rezonabil, cu luarea în considerare a faptelor și apărărilor care urmau să fie expuse de destinatarul actului contestat. CSP a acționat contrar prevederilor art. art. 22, 85-94 din Codul administrativ, efectuând o verificare superficială a faptelor invocate de petiționar. Mai mult, orice plângerea sau denunț se depune la organul de urmărire penală.

Totodată, invocă reprezentantul reclamantului că, hotărârea a fost adoptată de către un organ colegial membrilor cărora le-a expirat mandatele.

Mai mult, susține reprezentantul reclamantului că, contrar prevederilor art. art. 32 și 94 din Codul administrativ, reclamantului i-a fost încălcat dreptul de a participa la procedura administrativă și de a fi audiat. Aceste circumstanțe denotă ilegalitatea actului administrativ individual contestat.

A mai subliniat reprezentantul reclamantului că, la ședința de adoptare a actului administrativ contestat a participat și votat Dorel Mustață, însă acesta în realitate nu este președinte al CSM, deoarece nu există o hotărâre a CSM de numire al acestuia în funcția de președinte interimar.

În condițiile expuse supra solicită reprezentantul reclamantului admiterea acțiunii în sensul formulat.

Poziția părții pârte asupra acțiunii în contencios administrativ:

Prin referința depusă, Consiliul Superior al Procurorilor califică obiecțiile reclamantului Alexandr Stoianoglo formulate în cererea de chemare în judecată ca fiind inadmisibile, invocând în acest sens următoarele argumente.

Urmare examinării adresării procurorului Victor Furtuna, la 05.08.2022, Consiliul Superior al Procurorilor în baza art.262 alin.(5) din Codul de procedură penală, l-a desemnat pe Victor Furtuna, procuror delegat în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în

adresarea domnului Gheorghe Străisteanu, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova (suspendat de drept din funcție).

În hotărârea adoptată la 05.08.2022, Consiliul Superior al Procurorilor și-a respectat competențele, nu a făcut concluzii pe partea de fond la efectuarea urmăririi penale în privința lui Alexandr Stoianoglo, dar membrii Consiliului au votat pentru desemnarea unui procuror întru examinarea sesizării depuse de procurorul Victor Furtuna aspecte care nu duc atingere la independența acestuia la efectuarea urmăririi penale.

Astfel argumentele reclamantului, din cererea de chemare în judecată poartă un caracter exclusiv declarativ, constituie expresia abordării subiective eronate a legii și nu au suport legal, deoarece toate circumstanțele de fapt și de drept au fost cercetate și stabilite în mod corect de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Nu pot fi reținute argumentele reclamantului că hotărârea prin care s-a desemnat Victor Furtuna, procuror delegat în Procuratura Anticorupție, nu a fost comunicată destinatarului în conformitate cu art. 126 din Codul administrativ.

Notează la capitolul dat că, pentru asigurarea unei jurisprudențe constante și pentru o bună administrare a justiției, Consiliul Superior al Procurorilor publică, în mod sistematic, actele lor de dispoziție.

De altfel, o atare posibilitate de a aduce la cunoștință a actelor a fost completată prin art.33 din Codul administrativ, care prevede comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă electronică etc.), acordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri. Potrivit art.96 din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Comunicarea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 05.08.2022, s-a produs în condițiile art.128 alin.(2) din Codul administrativ, pentru valabilitatea comunicării este suficient ca la persoana în cauză să ajungă partea dispozitivă a actului administrativ. Un act administrativ individual se consideră a fi ajuns dacă a nimerit în sfera persoanei căreia urma să-i fie comunicat, astfel încât în circumstanțe normale ea are posibilitate să afle despre el.

Totodată, prin scrisoarea nr.5-06d/22-2286 din 09.08.2022, Consiliul Superior al Procurorilor a expediat în adresa electronică a reclamantului, dispozitivul hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 05.08.2022.

Obiecțiile reclamantului din cererea de chemare în judecată că, prin adoptarea hotărârii contestate, Consiliul Superior al Procurorilor a admis o ingerință în dreptul reclamantului garantat de prevederile art.17 alin.(13) din Legea nr.3/2016, sunt eronate, ori la emiterea actului contestat, Consiliul Superior al Procurorilor a acționat ca o autoritate publică în temeiul căreia Codul de procedură penală i-a atribuit competențe și anume desemnarea unui procuror pentru examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General.

Prin hotărârea contestată în prezentul caz a fost examinată de Consiliul Superior al Procurorilor nu adresarea propriu zisă, ci doar chestiunea desemnării procurorului care va examina ulterior temeinicia adresării/sesizării despre infracțiunile pretinse a fi comise de către Procurorul General (suspendat de drept din funcție) în conformitate cu art.262 alin.(5) al Codului de procedură penală.

În acest sens, nu pot fi reținute argumentele reclamantului că Consiliul Superior al Procurorilor nu dispune de atribuții legale să examineze sesizări despre infracțiuni.

Legiuitorul a stabilit în art.262 alin.(5) din Codul de procedură penală două modalități de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni comise de către Procurorul General.

Prima modalitate reglementează cazurile când sesizarea este înregistrată la Consiliul Superior al Procurorilor și examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General se face de către un procuror desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

A doua modalitatea reglementează cazurile când sesizarea este înregistrată la organul de urmărire penală. În acest caz organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre infracțiunile săvârșite de Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului, Procurorul General, este obligat să o trimită imediat pentru examinare Procurorului General sau, după caz, Consiliului Superior al Procurorilor.

Or, potrivit art.265 Cod de procedură penală prevede că organul de urmărire penală este obligat să primească plîngerile sau denunțurile referitoare la infracțiunile săvârșite, pregătite sau în curs de pregătire chiar și în cazul în care cauza nu este de competența lui. Persoanei care a depus plîngerea sau denunțul i se eliberează imediat un certificat despre acest fapt, indicîndu-se persoana care a primit plîngerea sau denunțul și timpul cînd acestea au fost înregistrate.

Din coroborarea art.262 alin.(5) din Codul de procedură penală rezultă cu certitudine competența Consiliului Superior al Procurorilor aferentă procedurilor de examinare a sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-157/22 din 05.08.2022, a fost desemnat Victor Furtuna, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în adresare, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova.

Nu poate fi reținut argumentul reclamantului, cu referire la faptul că prin procedurile administrative din cauză, i-a fost îngădit accesul la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent a instituit jurisdicția la examinării sesizării vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova (suspendat de drept din funcție), prin prisma art.265 alin.(5) din Codul de procedură penală, astfel încât drepturile respective au fost respectate.

Or, în sensul art. 262 alin. (5) din Codul de procedură penală, Procurorul General este autorizat să desemneze un procuror pentru a examina sesizările despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului și examinarea infracțiunilor comise de către aceștia, fără a asculta opinia acestora pe marginea chestiunii de desemnare a procurorului, care va investiga faptele cuprinse în sesizări.

Totodată, art.270 din Codul de procedură penală stabilește expres că urmărirea penală împotriva Procurorului General se pornește de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Analogic, Consiliul Superior al Procurorilor are atribuția de a desemna un procuror pentru examinarea sesizărilor despre presupusele infracțiuni săvârșite de Procurorul General, fără a avea obligația de a cere opinia Procurorului General cu privire la procurorul care urmează să-l desemneze. Desemnarea de către Consiliul Superior al Procurorilor a unui procuror pentru examinarea unei sesizări cu privire la comiterea unei pretinse fapte prejudiciabile de către Procurorul General constituie o garanție a independenței Procurorului General. Nu orîșicare

organ de urmărire penală are competență să investigheze o presupusă faptă ilegală a Procurorului General, dar numai procurorul desemnat de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Potrivit art.77 alin.(6) din Legea nr.3/2016, hotărârile se adoptă în ședință publică, cu votul deschis al majorității membrilor prezenți ai Consiliului Superior al Procurorilor.

Conform pct.7.1, 7.5, 7.6 al Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-225/16 din 14 septembrie 2016, Consiliul adoptă hotărâri cu votul deschis al membrilor, cu excepțiile prevăzute de prezentul regulament. Hotărârile se adoptă în ședință publică, cu votul deschis al majorității membrilor prezenți ai Consiliului. Membrii Consiliului sunt obligați să voteze pro sau contra. Votul se exercită prin ridicarea mâinii, cu excepțiile prevăzute de prezentul regulament.

Conform art.21 alin.(1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art.2 alin.(2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Respectiv, în conformitate cu art.5 alin.(3) din Legea cu privire la actele normative nr.100 din 22 decembrie 2017 coroborat cu art.2 alin.(2) Cod administrativ, la examinarea sesizării despre infracțiunile comise de către Procurorul General sunt aplicabile normele Codului de procedură penală, care față de Codul administrativ sunt norme juridice speciale, aplicabile anumitor categorii de raporturi sociale și/sau subiecți strict determinați.

Conform art.207 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Reiterând prevederile legale se delimitează anumite condiții necesare pentru existența unei stabilități și a corectitudinii formulării acțiunii în contencios administrativ: actul emis trebuie să parvină de la o autoritate administrativă; condiția prezentei vătămării unui drept recunoscut de lege reclamantului; existența capacității de exercițiu și a celei procesuale; vătămarea dreptului să fie cauzată printr-un act administrativ sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal cererea; obligativitatea îndeplinirii procedurii administrative prealabile.

Drept urmare, în temeiul art.207 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ coroborat cu prevederile art.2 alin.(3) lit.a), b) Cod administrativ, acțiunea reclamantului urmează a fi declarată inadmisibilă. Or, în speță, reclamantul nu poate revendica încălcarea unui drept al său în sensul art. 17 din Codul administrativ, deoarece sesizarea depusă de Gheorghe Străisteanu la Consiliul Superior al Procurorilor a fost depusă în sensul desemnării unui procuror întru verificarea existenței acțiunilor pretins a fi ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoionoglo (suspendat de drept din funcție) conform Codului Penal Cod penal, iar art.2 alin.(3) lit.b) Cod administrativ reglementează expres că, prevederile prezentului cod nu se aplică raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal.

Curtea Europeană a drepturilor omului, în practica sa constantă a subliniat că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești constituie o prerogative exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune

posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-1 utiliza în formele și în modalitățile prevăzute de lege.

Concomitent, remarcă că, prin instituirea admisibilității acțiunilor diferite judecării nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional statuat de art.20 din Constituția Republicii Moldova, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Adițional celor enunțate, ținând cont de faptul că temeiurile invocate în cererea de chemare în judecată sunt lipsite de valoare și conținut juridic, iar toate circumstanțele de fapt și de drept au fost legal apreciate pe caz de Consiliul Superior al Procurorilor, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, reiterează concluzia că instanța de judecată urmează să declare inadmisibilă acțiunea depusă și să mențină hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-157/22 din 05.08.2022 ca fiind legală și întemeiată.

Studiind materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, consideră că, acțiune înaintată de către Alexandr Stoianoglo, nu întrunește condițiile de admisibilitate, aceasta urmînd a fi declarată inadmisibilă, din următoarele motive;

Conform art.191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Art.3 Cod administrativ, prevede că, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, *instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.*

Articolul 207 din Codul administrativ prevede la alin. (2) lit. e) că *acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.*

La rândul său, art. 17 din Codul administrativ definește dreptul vătămat ca orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Subsidiar, în sensul art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 6 din Codul administrativ, (1) procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. (2) Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, ***decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.***

Ținând cont de faptul că o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat, ci trebuie citită în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente care se completează una pe alta ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent, instanța de recurs reține la caz și prevederile art. 20 din Codul administrativ, potrivit căreia dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Ținând cont de faptul că o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat, ci trebuie citită în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente care se completează una pe alta ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent, Completul judiciar reține la caz și prevederile art. 20 din Codul administrativ, potrivit căreia dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39 din Codul administrativ garantează oricărei persoane, care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, dreptul de a se adresa instanței de judecată competente.

La rândul său, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ statuează că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Din coroborarea normelor legale precitate rezultă că unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, în esență, scopul acțiunii în contencios administrativ constă în apărarea unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane. Prin urmare,

pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

Astfel, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă. În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art. 17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 din Codul administrativ.

Deci, prevederile art. 17 din Codul administrativ se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material. Anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridico-publică. Acest argument impune și raționamentul că dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 Cod administrativ.

Raportând la caz cadrul legal enunțat și reieșind din calitatea participanților la proces și constatările sus-menționate, Colegiul conchide asupra inadmisibilității acțiunii formulate de către Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ.

Concluziile instanței de judecată rezultă din următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

În speță, la 05 august 2022, Consiliului Superior al Procurorilor a emis hotărârea nr.1-157/2022 din 5 august 2022 „Cu privire la examinarea sesizării procurorului Victor Furtuna privind pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoianoglo (suspendat de drept din funcție)”.

Astfel, prin hotărârea nr.1-157/2022 din 5 august 2022, Consiliul Superior al Procurorilor l-a desemnat pe Victor Furtuna, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în sesizarea privind pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoianoglo (suspendat de drept din funcție).

Alexandr Stoianoglo a contestat la Curtea de Apel Chișinău hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 5 august 2022, considerând că aceasta este un act administrativ individual defavorabil ilegal, care a adus atingere drepturilor sale.

Pentru a răspunde la întrebarea dacă hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 5 august 2022 îmbracă forma unui act administrativ individual în sensul art. 10 din Codul administrativ și care poate constitui obiectul controlului judecătoresc de legalitate în contencios administrativ, Colegiul va analiza competențele Consiliului Superior al Procurorilor.

Așa, prin prisma art. 68 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, Consiliul Superior al Procurorilor este un organ independent, cu statut de persoană juridică, format în vederea participării la procesul de constituire, funcționare și asigurare a autoadministrării sistemului Procuraturii.

Potrivit art. 70 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, Consiliul Superior al Procurorilor, ca organ administrativ, are următoarele competențe strict administrative: a) elaborează și aprobă regulamentele privind activitatea sa, privind funcționarea colegiilor sale și alte regulamente care îl vizează; b) elaborează și aprobă regulamentele privind procedura de selecție și cariera procurorilor; c) elaborează proiectul de regulament al Adunării Generale a Procurorilor și proiectele de amendare a acestuia; d) organizează concursul pentru selectarea candidatului la funcția de Procuror General, pe care îl propune Președintelui Republicii; e) organizează concursuri, selectează și numește pe membrii colegiilor sale din rândul societății civile; f) examinează contestațiile împotriva hotărârilor luate de colegiile sale; g)

face propuneri Procurorului General privind numirea, transferul, promovarea, detașarea sau suspendarea procurorilor în condițiile Codului de procedură penală și ale prezentei legi, precum și privind eliberarea din funcție a procurorilor; h) participă la depunerea jurământului de către procurori și de către Procurorul General; i) stabilește numărul de procurori în cadrul fiecărei procuraturi; j) desemnează procurorii în cadrul Consiliului Institutului Național al Justiției; k) aprobă strategia privind formarea inițială și continuă a procurorilor și prezintă avizul asupra planului de acțiuni pentru implementarea acestei strategii; l) examinează și prezintă opinii asupra regulamentului de organizare a concursului de admitere în Institutul Național al Justiției, asupra programelor didactice și a planurilor de învățământ pentru cursurile de formare inițială și continuă din cadrul Institutului Național al Justiției, asupra regulamentului de organizare a concursului pentru suplینirea posturilor didactice, precum și asupra componenței comisiilor pentru examenele de admitere și de absolvire ale Institutului Național al Justiției; m) stabilește numărul de locuri scoase la concursul de admitere entru instruirea inițială a procurorilor în cadrul Institutului Național al Justiției; n) examinează dresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa; o) elaborează proiectul Codului de etică al procurorilor, precum și proiectele de modificare a acestuia, și le propune spre aprobare Adunării Generale a Procurorilor; p) aprobă proiectul bugetului său, pe care îl prezintă Ministerului Finanțelor; q) aprobă structura aparatului Consiliului Superior al Procurorilor; r) participă la elaborarea proiectului de buget al Procuraturii și îl avizează; s) participă la elaborarea planurilor de dezvoltare strategică a Procuraturii; t) avizează proiectele priorităților anuale privind activitatea Procuraturii, elaborate de Procurorul General.

Respectiv, exercitarea atribuțiilor stabilite la art. 70 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 pot constitui obiectul controlului judecătoresc de legalitate în contencios administrativ.

Totodată, legea specială Codul de procedură penală a atribuit Consiliului Superior al Procurorilor și atribuții din domeniul dreptului procesual penal.

Potrivit art. 262 alin. (5) din Codul de procedură penală, examinarea sesizărilor despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului și examinarea infracțiunilor comise de către aceștia se fac de către Procurorul General sau un procuror desemnat de el. Examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General se face de către un procurer desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor. Organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre infracțiunile săvârșite de persoanele menționate este obligat să o trimită imediat pentru examinare Procurorului General sau, după caz, Consiliului Superior al Procurorilor.

Astfel, în sensul art. 262 alin. (5) din Codul de procedură penală, Procurorul General este autorizat să desemneze un procuror pentru a examina sesizările despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului și examinarea infracțiunilor comise de către aceștia. Analogic, Consiliul Superior al Procurorilor are atribuția de a desemna un procuror pentru examinarea sesizărilor despre presupusele infracțiuni săvârșite de Procurorul General.

Prin urmare, atribuțiile Procurorului General și ale Consiliului Superior al Procurorilor de a desemna un procuror sunt atribuții strict procesuale penale și nu pot forma obiectul controlului judecătoresc de legalitate în contencios administrativ, deoarece nu acționează în regim de putere publică, conform art. 5 din Codul administrativ.

În acest context, Completul judiciar reține prevederile art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, care stipulează că anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

La fel, art. 2 din Codul administrativ prevede expres la alin. (3) lit. b) că prevederile sale nu se aplică raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal.

Din interpretarea sistemică a normelor relevante din Codul administrativ coroborate cu Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 și Codul de procedură penală, Colegiul consideră că prima instanță corect a concluzionat despre inadmisibilitatea acțiunii, or, în condițiile speței, Consiliul Superior al Procurorilor a acționat în baza competențelor exclusive atribuite de legea procedural penală, de a desemna un procuror pentru examinarea unei sesizări cu privire la comiterea unei pretinse fapte penale de către un subiect special, și anume Procurorul General.

Așadar, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor emisă în temeiul art. 262 alin. (5) din Codul de procedură penală nu constituie în sine un act administrativ individual în sensul art. 10 din Codul administrativ, deoarece la emiterea acesteia Consiliul Superior al Procurorilor a acționat ca o autoritate publică în baza Codului de procedură penală, iar prin prisma art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ aceste raporturi juridico-publice sunt exceptate de controlul legalității în procedura contenciosului administrativ.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău relevă că Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea nr.1-157/2022 din 5 august 2022 a examinat numai chestiunea privind desemnarea procurorului competent pentru examinarea unei sesizări penale, dar nu alte chestiuni cum ar fi admisibilitatea sesizării sau începerea/neînceperea urmăririi penale, iar aspectele ce țin de competența procurorului desemnat, modul de luare a deciziei date, iar legalitatea acțiunilor procesual-penale poate fi verificată de instanța competentă conform legii procedural penale.

Completul judiciar subliniază că, desemnarea de către Consiliul Superior al Procurorilor a unui procuror pentru examinarea unei sesizări cu privire la comiterea unei pretinse fapte prejudiciabile de către Procurorul General constituie o garanție a independenței Procurorului General. Nu oricare organ de urmărire penală are competență să investigheze o presupusă faptă ilegală a Procurorului General, ci doar procurorul desemnat de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Din interpretarea tezei a treia a alin. (5) al art. 262 din Codul de procedură penală se deduce că organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre presupusele infracțiuni săvârșite de Procurorul General este obligat să o trimită imediat pentru examinare Consiliului Superior al Procurorilor.

Sintagma „imediat” din norma precitată exonerează organul de urmărire penală, care a primit o sesizare despre presupusele infracțiuni comise de Procurorul General, de obligația de a întreprinde careva acțiuni procedurale, deoarece aceste acțiuni vor fi întreprinse doar de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Cu atât mai mult că, articolul 270 din Codul de procedură penală stabilește expres că urmărirea penală împotriva Procurorului General se pornește de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești constituie o prerogativă exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-1 utiliza în formele și în modalitățile prevăzute de lege.

La fel, Completul de judecată ține să menționeze că, prin noțiunea de desemnare se înțelege numirea unei persoane considerând-o cea mai potrivită pentru desfășurarea unei activități, pentru ocuparea unei demnități sau a unei funcții. Iar, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor potrivit normelor Codului de procedură penală nu are competențe de a porni urmărirea penală, or potrivit art. 1 alin.(1) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Iar, potrivit art. 270 alin.(7) Cod de procedură penală, urmărirea penală împotriva Procurorului General se pornește de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Potrivit art. 313 alin.(1) Cod de procedură penală, plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuțit, învinuit, apărător, partea vătămată, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plîngerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plîngerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.

Reinterând Completul specializat va nota că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești constituie o prerogativă exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-1 utiliza în formele și în modalitățile prevăzute de lege.

În speță, Completul judiciar atestă că, Consiliul Superior al Procurorilor a acționat în regim de putere publică, însă hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 5 august 2022 „Cu privire la examinarea sesizării procurorului Victor Furtuna privind pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoianoglo (suspendat de drept din funcție)” nu îmbracă forma unui act administrativ individual, conform art. 10 din Codul administrativ.

Prin urmare, în virtutea excepției raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza legii penale din categoria de raporturi de contencios administrativ, excepție prevăzută expres de art.2 alin. (3) lit. b) Cod administrativ, Completul de judecată concluzionează că, acțiunea înaintată de Alexandr Stoianoglo urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău de asemenea va sublinia că, în prezent CSJ a consolidat prin soluțiile sale o

practica uniformă pe aceste categorii de cauze, iar soluțiile date de aceasta sunt similare celor expuse de completul judiciar în prezenta încheiere (3r-181/22, 3r-68/2022).

Referitor la solicitarea privind suspendarea actului contestat, Completul de judecată menționează că, concluzia asupra inadmisibilității prezentei acțiuni exclude necesitatea soluționării cererii de suspendare.

Astfel, constatând că revendicările formulate de reclamant în cererea de chemare în judecată nu pot constitui obiect material al unei acțiuni în contencios administrativ, conform art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, Completul judiciar statuează, că nu este competent să examineze chestiunea cu privire la suspendarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 5 august 2022, deoarece actul contestat nu îmbracă forma unui act administrativ individual, conform art. 10 din Codul administrativ. În contextul celor enunțate decade necesitatea examinării acestei chestiuni de procedură. Or, la caz, însuși inadmisibilitatea acțiunii pe motivele analizate exclude orice posibilitate de suspendare a hotărârii contestate.

În conformitate cu prevederile art.207 alin.(1) și alin. (2) lit. e), art.230 Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

DISPUNE :

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-157/2022 din 5 august 2022 „Cu privire la examinarea sesizării procurorului Victor Furtuna privind pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoianoglo (suspendat de drept din funcție)”, ***pe motiv că, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ.***

Se explică reclamantului Alexandr Stoianoglo, că declararea acțiunii ca inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zile din momentul comunicării, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,
Judecătorul

/semnat/

Mîra Ghenadie

Judecătorii

/semnat/

Dașchevici Grigore

/semnat/

Bostan Angela